

Moje nové kolo

(slohová práce)

K narozeninám jsem dostala nejužasnější dárek, o kterém jsem dlouho snila-Retro kolo. Před ním jsem měla takové to sportovní barevné s nápisy-jako většina mých kamarádů.

Moje nové kolo je jiné. Možná i já, až se na něm poprvé projedu, budu jiná. Na takovém kole jezdila má prababička, když byla jen o pár let starší než já. Zavřu oči a vidím, jak v rozevlátých letních šatech šlape prašnou polní cestou. Zadní kolo zdobí síťka, kterou sama uháčkovala. V proutěném košíku na řídítkách jí poskakuje pestrobarevná kytice lučního kvítí. Rudé vlčí máky a blankytně modré chrpy natrhala cestou, když kolo tlačila do kopce k březovému hájku.

Už se nemohu dočkat, až i já vyrazím na svém novém kole podobnou cestou, jež se klikatí mezi zlatohnědými poli a vlnícími se lukami až k rybníku. Letní větřík mi bude čechrat vlasy, sluníčko příjemně šimrat na nose. Nad hlavou mi budou vesele prozpěvovat ptáci, kolem mě lадně poletovat sametoví motýlci. Do kopce kolo povedu a přitom si natrhám něžné bílé kopretiny a luční zvonky. Nahoře zase nasednu a jedním šlápnutím do pedálů poprčím až dolů k vodě. Ještě zazvoním na ještěrku, vyhřívající se na cestě: „Crrr...!“ Pozor, jedu! Kuňkalky na břehu oněmí úžasem, až uvidí mé krásné kolo, které se do této pohádkové krajiny tak hodí.

Je světle modré jako letní obloha v ranním oparu. Sedlo i řídítka jsou potaženy měkounkou kůží v barvě zralého obilí a bílý proutěný košík čeká na to, až ho naplním zralými voňavými třešněmi nebo žlutozelenými letními jablíčky.

Za pár týdnů tohle všechno nebude jen snění. Přejde léto a já a moje kolo vyrazíme společně na cesty.

Denisa Sedláčková, 8. B
Školní rok 2013/2014
Vyučující: Mgr. Ivana Písařová